

Institutioner. Det er ikke en ukendt Sag, at det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds er Direktør for Hypotekbanken, og at det andet ærede Medlem er Direktør for Nationalbanken. Hvad Hypotekbanken angaar, er den i samme Stilling som Staten, den skal betale Renter af sin Gæld i Udlandet, og Staten har desværre gjort den samme Erfaring, som det ærede Medlem har gjort i sin Egenskab af Direktør for Hypotekbanken, nemlig at det har været meget dyrt at betale sine Renter. Jeg forstaar derfor meget vel, at det ærede Medlem om ikke beklager sig, saa dog udtaler sig om sit Indtryk af, hvem den nuværende Tilstand rammer. I Øjeblikket, hvor der er høje Kurser paa Sterling og Francs, rammer det dem, der skal betale Renter. Man maa imidlertid ogsaa give det andet ærede Medlem Ret i, at den høje Sterling-Kurs ikke er til Skade for alle. Der er virkelig ikke saa ganske faa her til Lands — det ved ogsaa nok det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds —, som har nogen og ikke saa ringe Fordel af at sælge Sterling, naar de har Sterling til gode i England, og det er dem, der har faaet Sterling til gode i de sidste 5 Maaneder og ved rigelig Eksport — det kan alle kun være glade ved — har faaet Dækning. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at Følgen af, at man havde givet Nationalbanken Tilladelse til ikke at indløse sine Sedler med Guld eller rettere havde fritaget den fra at indløse dem, var den høje Kurs paa Sterling og Francs. (*Dalsgaard*: Det har bidraget dertil). Ja, jeg synes nu, det ærede Medlem ligefrem sagde, at det var Følgen deraf; thi jeg har det Ord paa mit Papir. Jeg maa maaske dertil sige, at det er ikke ganske Tilfældet; noget af det omvendte er lige saa sandt: Følgen af den høje Valutakurs paa Francs og Sterling, men ikke for Mark har været den, at man har maattet gardere, bevare Guldreserven i Nationalbanken, og naar det ærede Medlem taler om, at man kunde slippe den, er jeg ikke ganske enig med ham i, at man i dette Øjeblik kan tilraade Nationalbanken at betale med sit Guld, thi der er en stor Betryggelse for Landet deri, at Nationalbanken ligger inde med en stor Guldbeholdning. Det er vistnok lidt dristigt — det ærede Medlem udtalte sig med den Forsigtighed og det Maadehold, som altid ligger for ham — at udtale Ønske om, at Nationalbanken skulde slippe sin Guldbeholdning; det er i alt Fald noget, jeg tror, at man skal vogte

sig for; vi har Interesse af, at Guldet ligger der. Jeg har i den sidste Tid til min store Forbavselse set, at Mænd af konservativ Art har udtrykt — hvad skal jeg kalde det — en vis Ringeagt for Papirpønge her til Lands. Det undrer mig i høj Grad, at man har villet udbrede en saadan Mening som den, at Nationalbankens Papirer ikke skulde være saa gode som Guld, hvad de faktisk er. Ved at slippe Guldet ud af Kældrene vilde det faa noget mere paa sig, hvis man kalder Sedlerne værdiløse Papirlapper. Men det ærede Medlem ved ogsaa, at Valutakursen er lav og har været endnu lavere for en enkelt Møntsort, nemlig Reichsmark, og det undrer mig, at det ærede Medlem nævnede, at den tyske Rigsbank havde sendt Guld bort for at højne Kursen. Det er ikke noget godt Eksempel, synes jeg, for ham at nævne, naar han taler om, at man skal slippe Guld ud af Landet for at gøre Kursen paa Sterling og Francs ringere. Hvorfor den tyske Rigsbank har gjort dette, ved vi nok; Grunden var den, at Reichsmark sank og sank, fordi der var saa stort Tilgodehavende fra dansk Side i Tyskland, medens det samme ikke ganske er Tilfældet for Englands og Frankrigs Vedkommende, men i og for sig maa jeg for øvrigt sige, at jeg har ikke den Opgave at forsvare Nationalbankens Handel og Vandel. Det ligger dels ikke under mig som Minister, og dels vedrører det for saa vidt ikke dette Lovforslag, som ogsaa det ærede Medlem erklærer at ville stemme for i den Skikkelse; det har. Det er jo ogsaa Udførselen af Guld, som det ærede Medlem mest maa beskæftige sig med ved denne Sag. Det er der, der maa gives Dispensation, hvis Nationalbanken skulde udføre Guld. Ved Lovforslaget her er der jo kun Tale om en indenlandsk Forholdsregel, at lade Nationalbanken beholde sit Guld overfor danske Papirsedler. Jeg vilde dog tro, at der ikke var nogen stor Fare ved, om Nationalbanken erklærede, at den vilde indløse sine Sedler med Guld, naar vi samtidig opretholdt Udførselsforbudet, idet Folks Lyst til at have Guld liggende sikkert hurtigt vilde svinde. Men jeg vil ganske sikkert mene, at saa skulde man opretholde Udførselsforbudet.

Dalsgaard: Den højtærede Finansminister har misforstaaet mig, naar han gik ud fra, at det var min Mening, at det var den Nationalbanken givne Ret til midlertidigt at nægte at indløse sine Sedler